

Opisy slovesa CAN/CAN'T

Jako první se podíváme na sloveso CAN. Toto sloveso má několik významů, např. umět, moci, smět. Vyjadřuje tedy schopnost ale i svolení. Podle toho, co znamená, je tedy potřeba zvolit vhodný opis. Nejběžnější jsou:

BE ABLE TO - být schopen
BE ALLOWED TO - mít dovoleno

CAN / CAN'T - umět, moci

Nejdříve budeme mluvit o schopnostech.

přítomný čas: I can swim.

minulý čas: I could swim.

V těchto dvou případech jsme si poradili modálním slovesem. Nyní se podíváme na použití opisu BE ABLE TO:

infinitiv: I want to be able to swim.

budoucí čas: I will be able to swim.

předpřítomný čas: I've never been able to swim.

-ing: Not being able to swim, I stayed at home.

Všimněte si, že zde pracujeme vlastně se slovesem 'být'. Opis BE ABLE TO totiž není sloveso, ale vazba slovesa BÝT, přídavného jména ABLE a infinitivu.

CAN / CAN'T - smět, nesmět

Sloveso CAN / CAN'T ale také vyjadřuje svolení, co smíme a nesmíme. (Ve velmi formální angličtině se někdy v tomto významu používá slovesa MAY, obzvláště ve velmi zdvořilých otázkách.)

přítomný čas: I'm 18. I can drive a car now.

minulý čas: I couldn't come with them.

Jako opis v tomto případě používáme BE ALLOWED TO (mít dovoleno).

infinitiv: They want to be allowed to carry a gun.

budoucí čas: Will you be allowed to stay overnight?

předpřítomný čas: Priests have never been allowed to marry.

-ing: Being allowed to vote for the first time, I was excited to go.

V přítomném a minulém čase si můžeme vybrat buď modální sloveso (can, could) nebo vazbu BE ABLE TO / BE ALLOWED TO. Rozdíl mezi těmito dvěma možnostmi (modál/opis) je popsán v základním článku o modálních slovesech.

Opis slovesa MUST

Sloveso MUST nejčastěji opisujeme vazbou HAVE TO + infinitiv, i když možno je více.

přítomný čas: I must study.

Jako opis tedy použijeme HAVE TO (muset). Pracovat zde budeme s tvary

slovesa HAVE:

minulý čas: **I had to study.**

infinitiv: **I don't want you to have to take care of me.**

budoucí čas: **We will have to wait.**

předpřítomný čas: **My parents have had to put up with me for too long.**

-ing: **I'm afraid of having to think of someone else.**

V přítomném čase lze použít tedy bud' modální sloveso nebo vazbu HAVE TO. Sloveso MUST něco přikazuje, tedy UKLÁDÁ příkaz, vazba HAVE TO pouze oznamuje povinnost.

You must wear a helmet. - Já ti to přikazují, je to moje důrazná rada

You have to wear a helmet. - Mně je to jedno, ale píše se to tak vyhlášce.

Opis slovesa MUSTN'T

Sloveso MUSTN'T (nesmět) lze také nahradit záporným CAN'T, o kterém jsme mluvili výše. Opis tedy bude záporná vazba BE ALLOWED TO.

přítomný čas: **You mustn't fail.**

V ostatních tvarech tedy použijeme **BE (not) ALLOWED TO**:

minulý čas: **The students weren't allowed to talk.**

infinitiv: **It's hard not to be allowed to see her.**

budoucí čas: **You won't be allowed to make a phone call.**

předpřítomný čas: **I haven't been allowed to go out much recently.**

-ing: **They left because of not being allowed to practice their religion in their country.**

V přítomném čase lze použít MUSTN'T i tento opis. Rozdíl je pak podobný, jak předchozím případě. MUSTN'T něco zakazuje, tedy UKLÁDÁ zákaz, BE NOT ALLOWED TO pouze oznamuje, že se něco nesmí.

You mustn't cheat. - Já ti to zakazuji.

You are not allowed to cheat. - Je to tak dáno, je to ve školním řádu. Není to můj zákaz.

Opis slovesa NEEDN'T

Sloveso NEEDN'T (nemuset) se v angličtině už používá velice málo a již téměř úplně ho nahradil jeho opis.

přítomný čas: **You needn't go.**

V ostatních tvarech (ale i v přítomném čase) ho nahrazuje záporné **HAVE TO** popř. záporné **NEED TO**:

minulý čas: **She didn't have to go home.**

infinitiv: **It's nice not to have to worry about money.**

budoucí čas: **I won't have to go to school anymore.**

předpřítomný čas: I've never had to apologize to anybody.

-ing: Love means not having to say you are sorry. (Erich Segal)

Rozdíl mezi DON'T HAVE TO a DON'T NEED TO je velmi nepatrný. DON'T HAVE TO - není povinnost, DON'T NEED TO - není potřeba. V naprosté většině případů jsou tyto dva výrazy zaměnitelné.

Opis sloves SHOULD / SHOULDN'T

Sloveso SHOULD vyjadřuje, že by někdo něco měl či neměl udělat.

přítomný čas: You should work harder.

Má také jen jeden tvar, proto v ostatních časech použijeme opisnou vazbu [BE SUPPOSED TO](#):

minulý čas: She wasn't supposed to leave the house.

Rozdíl v přítomném čase mezi SHOULD a opisem je podobný rozdílu mezi MUSÍ a HAVE TO. Pomocí SHOULD někomu někdo sděluje, co si on skutečně myslí. Důrazně někomu např. něco radí. BE SUPPOSED TO oproti tomu pouze oznamuje, co se očekává.

You should study. - Je to můj názor, moje rada tobě.

You are supposed to study. Není to můj názor, jen vím, že se to očekává, např. to tak po tobě chce někdo jiný.

O slovíčku SUPPOSE a vazbě BE SUPPOSED TO se více dočtete v samostatném článku [zde](#).

Přehled

MODÁL	OPI S
can / can't (<i>schopnost</i>)	be able to
can, may (<i>svolení</i>)	be allowed to
mustn't, can't (<i>zákaz</i>)	(not) be allowed to
must (<i>povinnost</i>)	have to
needn't (<i>není povinnost</i>)	(not) have to
should / shouldn't (<i>doporučení, rada</i>)	be supposed to